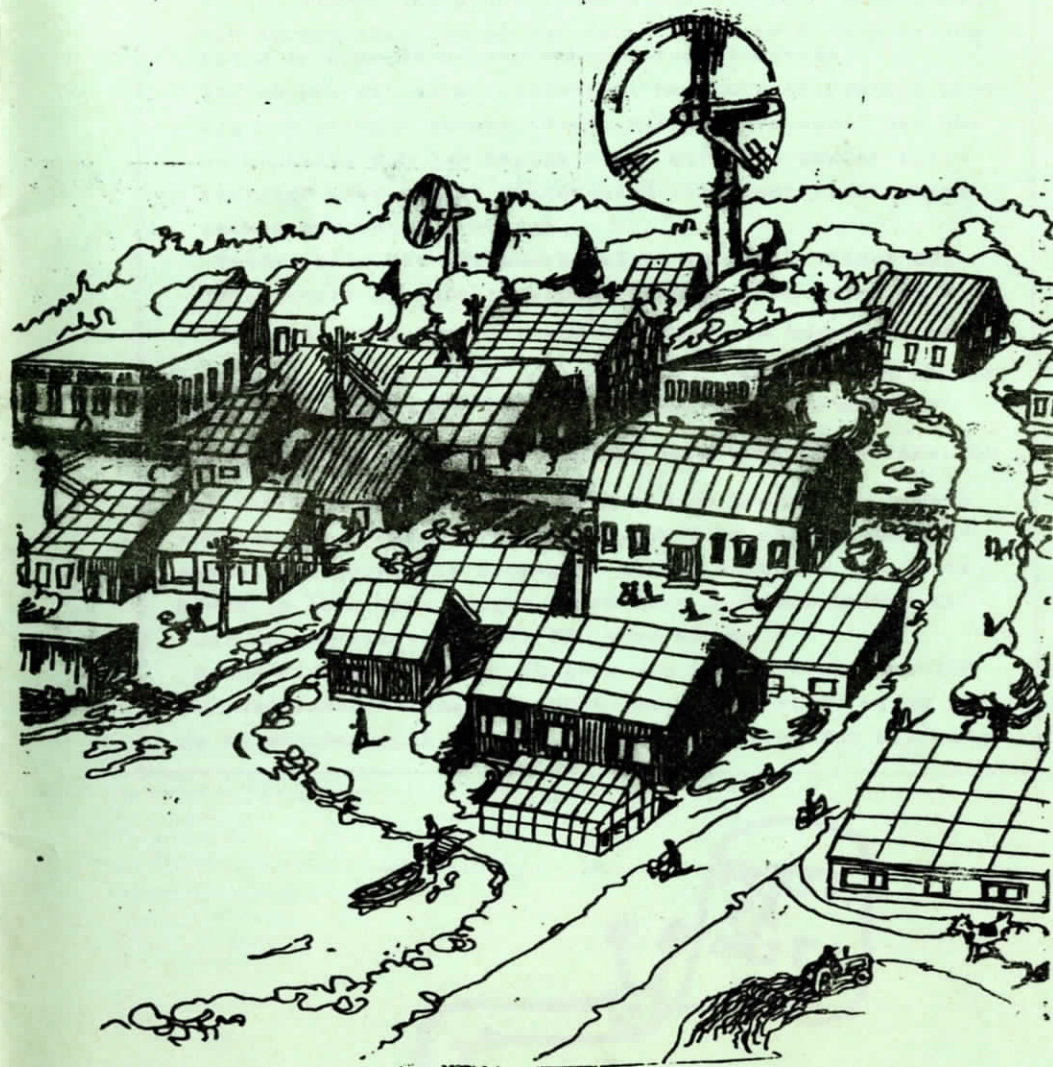

INNEHÅLL:

Ledare	chefred. Peter Hackman
Soli har ordet	förbundsordf. S. Bergman
Ny rond i Studentblads- frågan	Mika Zilliacus
Mitteneleverna	Rolf Karlsson
Kvinnodikt	
Viss finns det alternativ	Bjarne Nyma
En sund själ i en sund kropp	Marie Pihlflyckt
Utkantsvisan	
Mittens arbetslöshetskurs	Magnus Hertzberg
Vad är fel i student- rörelsen?	Henrik Sandström

Student-Bladet 3/78

HEJ

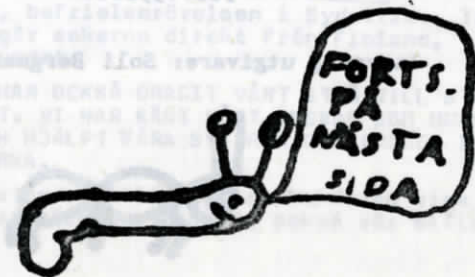
Vi har lämnat den gröna tiden bakom oss för länge sedan och kommit långt in på den mörka tiden av året. D.v.s den tiden av året då mittenverksamheten blomstrar.

Jag hoppas att alla mitteniter har haft en riktigt trevlig och givande sommar fastän vädret inte varit det absolut bästa och jag hoppas också att alla samlat tillräckligt krafter för vinterhalvårets studier, mittenverksamhet och annat trevligt.

Tyvärr blir det här numret något försenat, vilket OBS inte enbart är redaktörernas fel utan även beror på att det varit rätt tunnsått med artiklar och bidrag. Ni som känner er träffade behöver inte deppa bara för den sakens skull, nej, sätt er i stället ner och skriv en artikel.

Det är inte svårt och man behöver inte vara författare för att klara av den saken. Artikeln kan ju handla om precis vad som helst fast det ju helst skall ha med mittenverksamhet att göra. Alla bidrag är mycket välkomna och de behöver ju inte vara längre än en halv sida (maskinskrivet) fast det är klart att det får vara längre.

Denna tidning skall ju fungera som ett informationsblad för medlemmarna inom förbundet och därför vill vi ju gärna ha medlemmarnas åsikter om saker och ting för att kunna

fungera bättre.

Bidrag kan lämnas in på Mittenförbundets kansli på Boulevarden och skall helst placeras i en särskild låda märkt "Mitten info". Någon på förbundet kan säkert visa dig var den ligger.

Det går naturligtvis fint att skicka bidrag per post också men kom då ihåg att noggrant utmärka att det är fråga om bidrag till Mitteninfo så att bidragen inte kommer bort.

Skriv mera aktivt och festa inte ihjäl er önskas alla mitteniter av

PETER

PS. ETT VARMT TACK TILL ALLA DE SOM BISTÅTT OSS MED ARTIKLAR.

FORTSÄTT MED DEN STILEN.

MITTEN-INFO:S REDAKTION

Chefred: Peter Hackman

Johannesvägen 2.B.

00120 H:fors 12

Tel.: 653929

Red: Ciccan Sandell

Grönbacka gränd 7 D 19

02710 Esbo

Tel.: 598086

Ansvarig utgivare: Soli Bergman

SOLI har ordet:

DEN CHILENSKA FOLKKONSTNÄREN VICTOR JARAS ÖDE ÄR ETT AV DE MEST TRAGISKA EXEMPEL PÅ DEN TERROR, SOM JUNTAN UTÖVAR.

VICTOR JARA MÖRDADES PÅ STADION I SANTIAGO I SEPTEMBER 1973.

"Senare berättade man mig att Victor uppträdde synnerligen modigt på stadion. Jag vet, att han var en kraftkälla för de övriga fångarna. Jag vet, att han sjöng där, och att han blev nedtystat genom slag. Jag vet, att hans händer krossades och att han mördades två dagar senare. Jag vet, att Victor under denna tid skrev en sång, som de andra lyckades få ut från stadion. Militärjuntan mördade Victor, men kunde inte tysta ned hans röst, eftersom den är alla torterades och mördades röst.

Hans sånger sjungs överallt i världen. Juntan försökte krossa Chiles nya sångrörelse. Men rörelsens rötter lever kvar. Dessa röst ljuder i varje världsdel, där grupper såsom Inti-Ilumani, Quilapayún och familjen Parra uppträder för tusentals åhörare om solidariteten med sitt folk. Konsertsälarna runtom i världen fylls av Chiles sång." (JOAN JARA, Victor Jaras änka)

I Finland hölls en Victor Jara-Festival den 26.-29 oktober. De för oss välkända Quilapayún, Inti-Ilumani, Isabel, Angel och Titta Parra, Amerindios, uppträdde för tusentals finländare i konsertsalar, på arbetsplatser, i skolor och universitet.

Jara-Festivalen sammanföll också med Dagsverket, som anordnades till förmån för folken i Chile och Södra Afrika. Dagsverksinsamlingen pågår ännu några veckor. Pengarna till Chile går till ekonomisk hjälp till "försvunnna" och politiska fångars anhöriga och till understöd till politiska fångars rättegångskostnader samt till massbespiening av barn till arbetslösa och politiska fångar. För att hjälpen skall nå fram använder man sig av Kyrkans utlandshjälp som ser till att pengarna kommer fram till den katolska kyrkans solidaritetsvikariat och samarbetsorganisationen Chile Democratico.

Pengarna till Södra Afrika går till skol- och hälsovårdsmaterial till SWAPO, befrielseströrelsen i Namibia, skolmaterial till Patriotiska Fronten, befrielseströrelsen i Rhodesia och till ett boktryckeri till ANC, befrielseströrelsen i Sydafrika. Till ANC och Patriotiska Fronten går sakerna direkt från Finland, till SWAPO via Lutherska Världsförbundet.

VI MITTENFÖRBUNDARE HAR OCKSÅ DRAGIT VÅRT STRÅ TILL STACKEN OCH DELTAGIT I DAGSVERKET. VI HAR KÄNT VÅRT ANSVAR SOM UNGDOMAR I ETT ÖVERFLÖDSSAMHÄLLE OCH HJÄLPT VÅRA SYSTRAR OCH BRÖDER I DE FATTIGARE OCH FÖRTRYCKTA LÄNDERNA.

MEN: vi bör fortsätta med att i praktisk handling visa vår solidaritet. Freds- och solidaritetsrörelsen behöver också vår aktiva insats!!

POSTGIRO 80 60 - 6

Den NORDISKA ENERGIVECKAN, som hölls under den 9.-16 oktober kulminerade i Finland i en demonstration i Helsingfors med ca 550 deltagare. För att vara en av de första antikärnkraftsdemonstrationerna i Finland, kan den anses lyckad. Demonstranterna marscherade från Hagnäs torg till riksdagshuset under slagord och sång.

Då jag själv deltagit två gånger i de stora nordiska demonstrationerna i Barsebäck, södra Sverige, var det intressant att jämföra

den finländska antikärnkraftsfronten med den nordiska. I vårt land har ju kampen främst förts inom centerrörelsen på ungdomshåll. Redan år 1973 tog som känt Svensk Ungdom och Mittenförbundet initiativ till en antikärnkraftskampanj i Svenskfinland. Men också den opolitiska miljörörelsen har vaknat och aktivare än tidigare tagit upp energipolitiken till en aktiv och kritisk diskussion och intagit en ledande roll i kärnkraftsmotståndet. Men det var synnerligen intressant politiskt sett att uppleva hur bred antikärnkraftsfronten i det övriga Norden är. I Sverige t.ex. förenas människor med olika ideologiska och politiska övertygelse i kampen mot kärnkraftssamhället. Vi fann centerfolk, kristna och liberaler som tillsammans med miljögrupper och fredsrörelsen deltog i marschen.

I den finländska demonstrationen var vi enda politiska gruppering som synligt deltog. Mittenförbundet framträdde även med fina fanor, banderoller och plakat. Övriga svenska plakat bars av bl.a. Svenska Naturvetarklubben i Helsingfors Universitet och Kristliga Studentföreningen.

Den nordiska energiveckan ordnades av miljöorganisationerna och Energipolitiska Föreningen Alternativ till Kärnkraft.

För att i framtiden få större bredd och styrka på demonstrationerna krävs att de politiska organisationerna åtminstone på ungdomsnivå deltar. Vi känner till att ett flertal politiska ungdomsorganisationer intagit en mer eller mindre kritisk inställning till kärnkraften. HANDLING KRÄVS, INTE ENBART RESOLUTIONER OCH TEORIER!

BRYT DIN VANMAKT - BÖRJA KÄMPA!!

Resten av höstterminen är fylld av aktiviteter på alla nivåer. Närmast på programmet står student- och gymnasierådsvalen. För studenternas del är det i år endast Soc&Kom och Åbo/Peffan som är aktuella. (Helsingfors Universitet och Tekniska Högskolan har ju övergått till tvåårs-valperioder).

När tidningen kommer ut är Soc&Kom-valet redan hoppeligen lyckligen avslarat och vi bibehållit majoriteten i studentkårsfullmäktige. Däremot inväntar vi ännu resultaten från valen i Åbo och Pedagogiska Fakulteten i Vasa. Kandidatsituationen för Mittens del är något sämre än i fjol, dvs 28 kandidater i Åbo och fyra i Vasa. Dock är spridningen på olika fakulteter och årskurser rätt tillfredsställande. Det nya i kandidatsituationen i övrigt är att Valförbundet Borgerlig Aktion, som tidigare bestått av en heterogen samling i den politiska högern, nu upplösts till förmån för en moderat lista och en Kokoomuslista. Bland Alliansens "opolitiska" kandidater finner vi märkligt nog SU-ledare från Åboland, dvs både kretsordförande, ombudsman och en avdelningsordförande. Kan man manne tolka detta som att Alliansen uppgett sin

tidigare "opolitiska, kårfeckliga" täckmantel och kanske t.o.m. tänker börja agera i rikspolitiken?? För inte kan man väl tolka det skedda som att Svensk Ungdom i Åboland gett sig in på en s.k. opolitisk linje??! Intressant, intressant....

Valkampanjen i Åbo har föregåtts av en hel del olustiga, i det närmaste kaotiska händelser. Kårstyrelsen avsätts i september, och INFORMERAR OCKSÅ SJÄLV HELA SVENSKFINLAND OM SIN AVGÅNG, på oktobermötet vägrar Kårens höger acceptera sin avgång, ivrigt stödda av sina supporters inom den extrema högern, de konstitutionella, som finner

det bäst att BORDLÄGGA frågan om att konfirmera beslutet vid protokolljusteringen!! Demokratin och parlamentarismen tycks helt vara åsidosatt på Kåren i Åbo.

Mitten ansåg det bäst att välja en ny, politisk styrelse på bred bas, bestående av både den seriösare delen av högern, dvs Alliansen, Moderaterna och Kokoomus, Mitten och hela vänstern. Denna lösning är också motiverad p.g.a. den skrala kärekonomin, som kräver en ansvarsfull insats på bred bas. Mittens förslag kunde accepteras av vänstern och Kokoomus. Till en början verkade också Moderaterna och Alliansen villiga till en dylik lösning, men moderata ledaren Bjurström fick gänget att snabbt ändra åsikt. Motiveringen från moderaternas sida var (enligt muntliga uttalanden och deras flygblad) att moderaterna (SFP-moderaterna) inte kan tänka sig att gå med i en styrelse där de konstitutionella inte medverkar!!?

Detsamma ansåg också opolitiska Alliansen, som tidigare åtminstone i teorin förklarat sig kunna samarbeta med "vem som helst". Alliansen tycks tyvärr fortsätta på den högerlinje deras "ledare" valt. Ännu för något år sedan kunde man betrakta Alliansen som en rätt så hyfsad samarbetspartner...

Mitten i Åbo satsar i valkampanjen på att åstadkomma sakligt samarbete mellan de politiska grupperna på Kåren. Aktuella frågor på Kåren, som minsann kräver att man lämnar det grupptaktiska bråkandet, är framför allt kärekonomin och 5-årsplanen, examensreformen, Akademiens förvaltning, de studiesociala frågorna och åstadkommandet av ett finlandssvenskt Studentblad. Genom att fortsätta kärpolitiken på samma sätt som denna höst, kan Kåren aldrig återuppta rollen som ledande svensk studentkår!

Förutom studentval stundar även gymnasierådsvalet. Det sistnämnda ser ut att till sin karaktär bli rätt opolitisk i likhet med de senaste åren. För Mittens del är kandidatsituationen bättre än i fjol, också i de skolor där eleverna inte ställer upp under politisk flagg, finns mittensympatisörer uppställda.

I slutet av månaden håller de nationella studentorganisationerna sina höstmöten. Det viktigaste, Studentkårsförbundets höst- och valmöte, infaller den 27.-28.11. Allt tyder på att Mitten bevarar sina positioner i FSF och således inleder sin tredje period i förbundets styrelse. Till vår glädje kan vi notera att förslaget till verksamhetsplan för FSF på ett mycket förtjänstfullt och konkret sätt tar upp den svenska informationen från FSF till medlemsorganisationerna. Det eviga tvistefröet i studentpolitiska sammanhang, de socialpolitiska frågorna, kommer i år upp främst i form av ett sysselsättningspolitiskt ställningstagande och ett bostadspolitiskt ställningstagande. För vår del kräva en större aktivitet i debatten under förbundsmötet än senaste vår. Då Mitten numera erkäns som en rikspolitisk studentorganisation, kräver detta att våra representanter på förbundsmötet för fram Mittens åsikt i olika frågor.

Ni torde redan alla vara informerade om att undertecknad på Mittens förbundsmöte i februari 1979 lämnar ordförandeposten. Jag tänker inte ännu i detta skede orda desto mera om "den tid som varit" eller försöka lämna något politiskt testamente, men jag önskar att avdelningarna redan nu börjar fundera på personfrågor under förbundsmötet.

Med hopp om saklig och öppen debatt om detta och mycket annat,

er Soli

Soli

P.S. Shere Hite - den amerikanska vetenskapskvinnan som gett ut en rapport om kvinnornas uppfattning om sin sexualitet - har nyligen besökt Finland.

"Den manliga sexualforskningen har aldrig frågat kvinnorna hur vi upplever våra sexuella känslor och behov. Samhällets sätt att definiera sex är mannens sätt att definiera sex", säger Hite. Av denna anledning anser Hite att frågan om sexualitet och orgasm är en politisk fråga. Shere Hites rapport behandlar dels den kvinnliga orgasmen och dels en kritik av vår kulturens definition av sex.

LÄS, Mittenförbundare. Boken kostar 20 mk på engelska och finns till salu även på svenska och finska. Mitten-Info återkommer - hoppas jag!! (För övrigt håller Hite på och utarbetar en liknande rapport om mannens sexualitet, dvs hon låter ett urval amerikanska män berätta med egna ord om sitt sexualliv.)

Ny rond i studentbladsfrågan

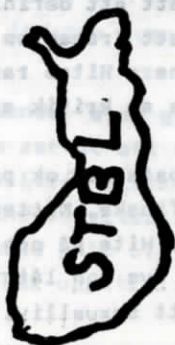
Diskussionerna om ett gemensamt finlandssvenskt studentblad har kommit igång igen, efter att ha strandat i våras. Den 3 oktober hölls en debatt kring studentbladsfrågan på Nylands nation, och där deltog representanter för SSI och ÅAS. Kårpartierna i Åbo, som i våras var starkt kritiska till projektet föreföll nu mera positivt inställda, men förvånande var att Toa Zilliacus nu tveklade på att HUS' understöd skulle fortsätta om Åbo kommer med. Många andra bedömde dock saken annorlunda, eftersom HUS ändå inte har någon annan informationskanal som når de svenska studenterna borde situationen ur HUS' synvinkel inte förändras om Åbo kommer med.

Kåren i Åbo har tagit initiativ till förhandlingar i frågan, och första mötet blir den 1 november i Åbo.

I förhandlingarna deltar de studentkårer som är medlemmar i SSI (Svenska Studenters Intresseförening), d.v.s. Hanken, TF, Socökom, Sjukis och Peffan, samt nationerna vid Helsingfors universitet.

Det finns ett förslag till avtal, som godkändes av alla parter i våras, alla utom Hanken som bordlade frågan efter att det visat sig att ÅAS inte skulle gå med. ÅAS har också godkänt avtalsförslaget, det var på orröstningen om huruvida man skulle gå med i SSI som hela frågan stupade. Orröstningen slutade som känd 14-14, vilket automatiskt ledde till att ärendet bordlades, och sedan var det för sent att ta upp saken.

I vilket fall som helst borde det befintliga avtalsförslaget vara en god utgångspunkt för höstens förhandlingar, som har alla chanser att leda till resultat bara det finns politisk vilja och intresse för saken.

Nika Z.

mitteneleverna

På elevfronten har det inte skett något revolutionerande, men man kan dock inte säga att det ligger dåligt till med eleverna. Den viktigaste händelsen i höst kommer givetvis att vara gymnasierådsvalen den 20 november. Det har gått heta diskussioner bland oss elever om hur hårt vi skall satsa på dem. Vi kommer att föra kampanjer i skolorna och stöda Mitten kandidaterna på bästa tänkbara sätt. För tillfället är det ganska svårt att bedöma situationen, men troligen kommer vi att ha ett 20-tal Mittenkandidater.

Den andra viktiga händelsen i höst kommer att vara dagsverket, med vilket så gott som alla Mittenaktivister haft något att göra med.

Någon gång i November kommer en kandidatträff att ordnas för Mittenkandidaterna i Gymnasierådsvalen och naturligt vis för andra intresserade.

Naturligtvis deltar vi i diverse aktuella tillställningar under höstens lopp exempelvis Energiveckan.

I övrigt var detta allt för denna gång.

Hälsningar
ROLF KARLSSON

Hallå kamrat politiker
här är jag nu
kvinnan du ropat på
som 'måste aktiveras'
'komma med' 'ge sitt stöd'

jag är här nu
vi sätter väl igång
med detsamma
med den gemensamma kampen

för gratis mensskydd
obligatorisk faderskapsledighet
bättre abortlag
god dagvård för alla barn
förlossningslindring
likalön
kvinnoledning i facket
en förändrad mansroll
stipendier åt kvinnoförfattare
bättre boendemiljö
nej till kärnkraft
ofarliga preventivmedel
nej till kvinnliga låglönebranscher
arbete för alla
billigare blöjor
utbildning för alla
förbud mot pornografi
slut på könediskriminering i yrkeslivet
en ny papparoll
antiauktoritära strukturer i politiken
grupparbete
decentralisering
värme känslor skrätt och gråt
i valkampanjerna

HALLÅ kamrat politiker
vart tog du vägen?!

BIRGITTA BOUCHT

VISST FINNS DET ALTERNATIV !

Inledningsvis kunde jag konstatera att dagens ekonomiska teorier måste revideras från grunden. Vi kommer ingen vart i våra försök att vidareutveckla varken de marknadsekonomiska eller de planekonomiska teorierna, därför att premisserna är felaktiga. Det är en grym missuppfattning att tro att mänsklig framtid kan byggas på ensidig materialism.

Hur skall vi då gå till väga för att åstadkomma ett ekonomiskt system som bättre än dagens motsvarar människans verkliga behov? - Naturligtvis måste vi börja från grunden. Och grunden är i detta fall jordens begränsade råvaruresurser och det mänskliga arbetet.

Vi rekapitulerar i minnet arbetets olika funktioner. För det första bör alltså arbetet hjälpa människan att utveckla hennes förmågor, för det andra hjälpa människan att komma över hennes självcentrering genom samarbete med andra människor till förmån för en gemensam sak och för det tredje bör arbetet leda till en produktion av nödvändiga varor och tjänster. Vi inser genast att denna definition av arbetets innehåll är helt oförenlig med dagens industrisamhälle.

Industrisamhället beaktar endast den tredje punkten i definitionen, om ens den, eftersom inte ens hälften av de varor och tjänster som produceras är nödvändiga eller ägnade att tillfredsställa människans verkliga behov.

Om vi är överens om att den presenterade synen på arbetet är riktigare än dagens, kan vi väl för några ögonblick ägna oss åt att se vilka konsekvenser en dylik grundsyn skulle ha. Som vi snart skall se blir de flesta "ekonomiska sanningar" i dagens samhälle genast oekonomiska.

Låt oss ta produktionsmetoderna i skärskådande. Att organisera produktionen så, att arbetet blir meningslöst och stressande skulle betraktas som en i det närmaste (håll i er) kriminell handling. Ett sådant förfarande skulle tyda på större omsorg för varor än för människor. Inga människor skulle heller ha behov av en ökad frihet som alternativ till arbetet. Om produktionen är organiserad så, att alla de anförda funktionerna i arbetet blir tillgodosedda skulle krav på ökad fritid bli betraktade som en total missuppfattning av de grundläggande sanningarna i människans existens. Arbete och fritid är delar av samma livsprocess, de kompletterar varandra och kan inte åtskiljas utan att arbetets glädje och fritidens förnöjelse förstörs.

I dagens industrisamhälle är varorna viktigare än människan. Enligt samma förkastliga filosofi värderas konsumtionen högre än människans skapande aktivitet. Med

gymnasieskolan och det gäller inte minst högskolan. Genom att utbilda snäva specialister garanterar man det nuvarande industrisamhällets fortbestånd. En svetsare kan ju inte gå och uttala sig om ekonomi, eftersom han inte har någon utbildning på området. Likaså skall en sociolog inte uttala sig om produktionsmetoderna, eftersom han inte

har tillräcklig ekonomisk och teknisk utbildning och följaktligen är inkompetent. Och en tekniker har ingen anledning att tala om människans verkliga behov, eftersom han skall koncentrera sig på effektiv produktion av varor för vilka det kan tänkas finnas en marknad.

Alla dessa tendenser, som just i våra dagar börjar bli alltmer märkbara, grundar sig på missuppfattningen att arbetet är till för att producera varor och tjänster, obehövligen eller ej, och att det i övrigt saknar innehåll. Om vi inser arbetets grundläggande värde i enlighet med definitionen ovan, inser vi också att utbildningen i industrisamhället har tillägnat sig drag som inte är förenliga med den mänskliga naturen. Inget mänskligt behov talar för att utbildningen skall leda till en stark specialisering. Det är bara en av de fördomar som är förknippade med vårt materialistiska samhälle. I framtids-

den ovannämnda definitionen av arbetet tillämpad e ett framtida samhälle ställs naturligtvis dessa industri-samhällets osanningar på näsan. Människan är viktigare än varorna och det existerar ingen konsumtion för konsumtionens egen skull. Människans natur utformas i framtidsamhället via hennes arbete huvudsakligen och inte

genom en överföring av kunskaper och insikter via utbildning, vilket är fallet i dagens industrisamhälle. Jag tror det är skäl att ta utbildningsfunktionen litet närmare i betraktande. Utbildning är ju tidens melodi.

Industrisamhället satsar i dag enorma mängder resurser på ett utbildningssystem som har som målsättning att överföra de kunskaper och värderingar som behövs för att kommande generationer skall kunna föra samhället framåt på den utstakade vägen. Systemet är behäftade med samma negativa funktioner som produktionen "ute i samhället". Adapterna är varor, inte människor. Varorna slipas och stöps så att de passar in i livsrytmen i industrisamhället. En del av de producerade varorna blir misslyckade produkter.

Att hävda att dagens utbildningssystem skapar kritiskt tänkande individer är en uppenbar lögn. Tvärtom. Utbildningssystemet strävar till att anpassa sina objekt till den existerande omgivningen med alla dess osanningar, fördomar och motsägelser.

Det tycks dessutom finnas en strävan att ytterligare förvärra situationen genom en allt större specialisering på alla nivåer. Det här gäller grundskolan, det gäller

samhället är utbildningens huvuduppgift att skapa förståelse för livet, för medmänniskornas lika värde och för naturens överlägsenhet. Det kommer inte att finnas något behov av att errövrå naturen eller av att konkurrera med andra människor, medan ett liv i samspel med naturen blir en självklarhet.

Jag hoppas, att jag genom att ta utbildningen som exempel har kunnat påvisa att en nyvärdering av det mänskliga arbetet automatiskt kommer att medföra en ny livsstil.

I dagens industrisamhälle mäts levnadsstandarden i mängden av årligen konsumerade varor och tjänster. Om konsumtionen är hög, då är också levnadsstandarden hög. Så underligt

är det. En dylik uppfattning skulle i framtidsamhället betraktas som synnerligen irrationell. Framtidssamhällets målsättning blir att åstadkomma största möjliga livskvalitet med minsta möjliga konsumtion. Man kan också säga

att dagens samhälle strävar till att maximera konsumtionen via ett optimalt produktionsmönster, medan framtidssamhället strävar till att maximera den mänskliga livskvaliteten via ett optimalt konsumtionsmönster.

Man inser lätt att ett samhälle som strävar efter ett optimalt konsumtionsmönster, ger människan en möjlighet att leva sitt liv utan att stressa ihjäl sig. Enligt denna filosofi kommer dessutom framtidssamhället att föredra produktion via utnyttjande av lokala resurser framom import från avlägsna hörn i världen. Landstigningsindustrin är en omöjlighet och exporten blir oekonomisk och är acceptabel endast i undantagsfall och i liten skala.

Ännu ett exempel. Förbrukningen av olja inom transportväsendet är i dagens samhälle ett mått på den ekonomiska framgången i ett land. En ökad förbrukning av olja inom transportväsendet i det skisserade samhället skulle däremot antyda ett uppenbart fel i konsumtionsmönstret.

En enkel men grundläggande nyvärdering av arbetets innehåll och betydelse för människan har tydligen oerhört stora konsekvenser på samhällets ekonomi och dess utformning i

övrigt. De traditionella ekonomiska teorierna faller som om de vore gjorda av luft (vilket de också är). Var det någon som sade, att det inte existerar alternativ till dagens ekonomiska teorier? - Jag hörde väl fel.

Vi inser också med lätthet, att den nuvarande uppdelningen av befolkningen i stadsbor och landsbor skulle försvinna. I motsats till nuvarande koncentration av människor, makt och resurser skulle vi få en jämn spridning av människor, makt och resurser. Koncentrationen blir oekonomisk.

Som avslutning vill jag ännu citera den eminenta franska filosofen Bertrand de Jouvenel. Så här uttalar han sig om den materialistiskt sinnade makthavaren i dagens industrisamhälle:

"Han tenderar att endast räkna med den mänskliga ansträngningen som kostnad, han verkar att inte bry sig om hur mycket råvaror han slösar och ännu värre hur mycket levande material han förstör. Han inser inte att människan är en del av en natur, som innehåller många former av liv. Då dagens samhälle styrs inifrån städerna upplever han inte känslan att höra till ett ekosystem."

Det är ju en ganska bra beskrivning av en person som är

anhängare av någon av dagens dåliga ekonomiska teorier, eller hur? - Jag kan för min del inte förstå, att det fortfarande finns också högt utbildade människor som stirrar sig blinda på de ekonomiska systemen "kapitalism" och "socialism". Nåja, det kanske hänger samman med utbildningssystemet.

Genom att rucka på de materialistiska utgångspunkterna i de traditionella ekonomiska teorierna till förmån för också icke-materialistiska mänskliga värden kan vi alltså genom logiskt resonemang inkompetensförklara (för att använda deras eget älskade uttryck) våra nuvarande ekonomiska experter, må de sedan bekänna sig till kapitalismen eller till socialismen. Varför gör vi det inte oftare?

en sund själ i en sund kropp

Visst är det bra att kommunerna håller oss med idrottshallar, konstis och en massa andra motionsformer. Men med detta tillrättalagt, allt detta tillgängligt, finns det något vi mer och mer går miste om - nämligen naturupplevelsen. En sund själ i en sund kropp. Det var ett ideal i antikens Grekland. Redan på den tiden visste man att motion var undergörande både för kropp och själ.

Och det vet vi minsann också idag. Finnarna joggar på som aldrig förr (trots allt inte lika hysteriskt som amerikanerna lär göra) Man kan utöva vilken idrott som helst, vilken tid av året som helst. Årstidernas växlingar spelar inte längre någon roll! Men är inte det bra då frågar man sej? Att inte behöva vänta till vintern för att åka skridsko, eller till sommaren för att simma. Det beror på hur man ser på det. Om man utgår från att skridskoåkning är att hasa omkring på ett halt underlag med stålör under fötterna är ishallarna naturligtvis ett framsteg. Men om man som jag med saknad minns de tider då man skran på en belyst bana UTE till musik. Det var en härlig upplevelse.

Samma sak gäller simning i klordoftande inomhusbassänger. Aktiviteterna rycks loss ur sin naturliga miljö. På sikt leder det till sämre förståelse för sammanhang i allmänhet och sammanhanget mänska-natur i synnerhet. Det vi redan så bittert saknar!

De förhållanden idrott utövas under får mej att tro att vi tappat bort den första hälften av den gamla grekiska devisen. Det står om en sund själ.

Men säger endel, i den miljö vi lever i finns det inte plats för det djupt mänskliga behovet att använda sin kropp. Våra makthavare har för länge sedan byggt bort alla naturliga rekreationsmöjligheter. De har asfalterat fotisplanen och dragit motorvägar över de gamla skidspåren. För att vi inte skall förgås av all inneboende energi, och bli slöende framför TV, har de byggt åt oss innehållar av olika slag. Det är en utveckling som sakta men säkert tar alla livsvärden ifrån oss.

Marie Pihlflyckt

Utkanterian.

Mel. I natt jag drömde något som ...

Vid havet låg ett litet varv
men de som bodde där
blev tvungna ifrån båt och land
- i går drog siste man.

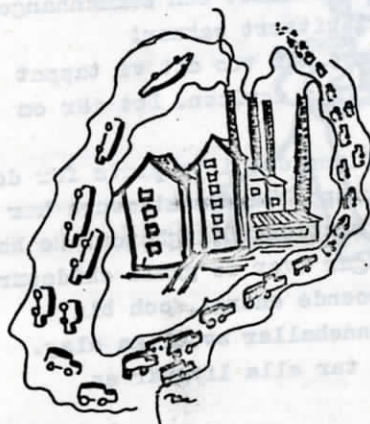
Han fick sin mat från jord och hav
men det var icke nog.
"Nej, ta han in till centrumet
- det ökar BNP".

Han jobbat gjort i tretti år
på en han haft sitt hem.
Nu står han vid ett stressigt band
och gör små ting i plant.

Den plastfabrikens utsläpp tog
sen livet av en sjö
och reningsverk monterat blev
- det ökar BNP.

En dag på väg till jobbet blev
han nerkörd av en bil.
Till sjukhus blev han fraktad in
- det ökar BNP.

Hårt ackord och stress och då
det slet så mannen ned.
Till psykiater, vilohem
- det ökar BNP.

Mittens arbetslöshetskurs

Den ekonomiska kris vi idag upplever har medfört försvårande utkomstmöjligheter såväl för den studerande ungdomen som för den förvärvsarbetande ungdomen. Mest bekymmersam är kanske situationen för nybakade studenter som inte haft möjlighet att preppa sig för vidare utbildning.

Även Mittenförbundet drar sitt strå till stacken för att råda bot på den prekära situationen. Alltså bästa mittenit ringa redan nu in 24-28 november i din almanacka för då försiggår Mittens kurs för arbetslös ungdom i Träskända stad närmare bestämt Järvenpään retkeilymaja. Kursen är alltså närmast avsedd för dig som efter avslutad skolgång varken vunnit inträde vid någon läroinrättning eller erhållit förvärvsarbete. Kursens målsättning är att förmedla information om arbets och studiemöjligheter såväl på institut som högskolenivå. På kursen kommer vi också att ge en inblick över den ekonomiska politiken i vårt land och sålunda klargöra orsakerna till arbetslösheten samt möjligheterna att övervinna den framlädes. Under kursen kommer dessutom att erbjudas ypperliga möjligheter till fritidsverksamhet bl.a äktfinsk exotisk lavadans samt teaterbesök. Tyvärr kan vi endast ta emot ett tjugotal kursdeltagare så gör slag i saken redan idag och anmäl dig till kursen. Det går bäst att anmäla sig till Mittenförbundets kansli Tel 90/602541 eller någon av projektsekreterarna Tom Sukanen Tel 90/338758, Magnus Hertzberg 90/626857

P.S Du kommer givetvis ihåg att påminna dina vänner och bekanta om kursen. Politiskt engagemang i Mitten är absolut inte någon förutsättning för deltagande utan alla kan delta oberoende av eventuell politisk övertygelse.

Vad är fel i studentrörelsen ?

Det är inte lätt att vara studentpolitiker i dagens Finland. Annat var det för tio år sedan. Då uppstod den politiska studentrörelsen, Vanha ockuperades och studenterna ställde långtgående krav på samhället. Ännu för fem år sedan var optimismen stor inom studentvärlden. Tron på den ekonomiska tillväxten var på topp och studenterna gick hårt ut med krav på en man en röst inom högskolornas förvaltning, studielön åt studerandena och ett reformerat utbyggt högskoleväsen.

Sen gick det som det gick. Det blev ingen sådan ekonomisk tillväxt som en del blåögt hade trott. När det sedan gällde att skära ned på statsutgifterna hamnade naturligtvis studerandena först i kläm. Studiestödet har under de senaste åren stampat på stället och speciellt stipendiedelen, som staten står för, har med några få undantag hållits på en konstant låg nivå. Nästa års budgetförslag lovar inte studerandena några nämnvärda ekonomiska lättnader. Högskolornas utvecklingslag från år 1966 förlängdes nyligen med fem år till 1986 utan nämnvärda förändringar, eftersom det inte finns medel att genomföra lagens målsättningar till år 1981.

Varför kan inte studenterna göra sig hörda? Vad har vi gjort fel? Varför lyckas inte studentkårsförbundet med sina 77.000 medlemmar påverka beslutsfattarna? Detta är frågor som har diskuterats en hel del under de senaste åren utan att man har kunnat ge några tillförlitliga svar. Finlands studentkärers förbund har till och med ansett frågan så viktig att

frågan om hur studentrörelsen skall utvecklas är en av förbundets huvudkampanjer under hösten.

Trots att inte den politiska studentrörelsen har lyckats åstadkomma så värst mycket under sina första 10 år är det alldeles klart att vi behöver den och att den bör utvecklas. Det stora problemet är hur studenterna skall kunna påverka beslutsfattarna i samhället. De metoder som har använts hittills har inte givit önskat resultat. När bankerna skar ner studielånen hösten -76 demonstrerade närmare 20.000 studenter. Studentkårsförbundet har i allmänhet föredragit att försöka påverka statsmakten genom uppvaktningar och personliga kontakter. Båda metoderna har givit ett mycket klen resultat. Studerandenas ekonomiska situation är i dag sämre än på många år och samtidigt breder en allt större akademisk arbetslöshet ut sig och ger upphov till dystra framtidsutsikter för studerandena efter studierna.

Att här komma med lösningar på problemet är inte lätt. Den allmänna likgiltighet som utbredd sig bland dagens studerande gör inte saken bättre. Alldeles klart är i alla fall att beslutsfattarna småningom måste lära sig att ta studerandena på allvar och inse att det är landets framtida ledare man har att göra med. Det går inte heller i längden att inskränka på utbildnings- och forskningsresurserna. Det kommer att straffa sig i framtiden. Det finns nog andra områden där det går att spara.

Trots allt finns det ju en del ljuspunkter. Den studentpolitiska rörelsen har stampat på stället under de senaste åren, men samtidigt har Mittenförbundet gått framåt och etablerat som en känd och erkänd organisation inom studentvärlden.

Mittenförbundet har för andra året i följd en styrelseplats i Finlands studentkårers förbund och erhöill i höst viceordförandeposten i den nygrundade takorganisationen på mellanstadiet KKL. Även här finns dock orsak till en viss oro. De konservativa krafterna är speciellt starka inom de svensk-språkiga studentkårerna och vi har all anledning att arbeta hårt för att behålla vår position.

Studenternas problem kommer inte att lösas i höst och knappast kommer det att ske några större förändringar nästa år heller. Förr eller senare kommer nog studentvärlden i alla fall upp ur sin nuvarande svacka. Det är vår uppgift att vara med och bygga upp den nya progressiva studentrörelsen.

Henrik Sandström

